

Hayata Umutla Bakmak

– AYIN ŞAVKI · 05 Mart 2014

HAYATA UMUTLA BAKMAK

Bir haftadır bambaşka bir atmosferde yaşadığımı hissediyorum. Duygusal, hassas yapım, had safhada. Kah ağlıyor, kah olaylara objektif bir gözle bakmaya çalışıyorum.

Artık kendimi değil de, insanları; dinleyerek anlamaya çalışıyor, hayat ile yapılan mücadelede onlar ile gönül birliğinde; el ele, omuz omuza olmak istiyorum. Bunu gerçekten gönlümden geçirerek söylüyorum. Belki bu konuda destek görmeyebilirim..İki olumsuz girişim yıldırmadı aksine daha bir güçlendirdi bir şeyler yapmanın tam zamanı dedim kendi kedime.

Şubat ayının 27 sinde İstanbul'a Teyzemin büyük oğlu Şükrü'nün hastalığı için gittim. Kendisi beni 2 sene önce Sinop ta gezdirmiş, eşi Fatoş un Baba evinde ağırlamıştı.

Fatoş; ben ona "fatoşum" derim hep. Hayatımda onun kadar mükemmel, kendisinden çok başkalarını düşünen, hayatından şikayet etmeden yaşayan; hasta olan eşine şefkatle, ilgiyle ve sevgi ile bakan görmedim ne yalan söyleyeyim. Sabrına ve çalışkanlığına hep hayran olmuşumdur..

Özel durumlardan bahsetmek istemiyorum ama beni nasıl karşıladığını ömrümce unutmayacağım. Sımsıkı sarılışını, hayatım hakkında nasıl daha doğru yol alabilirim öylesine tatlı bir şekilde anlattı ve benliğime işledi ki bu yazıyı aslında hem Ona ithaf etmeliydim hem de birçok insanın çığ gibi büyüyen O hastalık için bilinçlendirme ve aktif faaliyetlerde olmak düşüncesindeyim. Allah utandırmasın.

Sanatçı arkadaşım ın daveti ile *KANSERE GÜLÜMSE* Tanışma ve Kahvaltı davetine icabet ettim. Orada iradesine hayran olduğum iki hasta ile tanışıp sohbet ettim..Hele O bayanın güzel gözlerini gördükten sonra nasıl da sıkıntılarımin geçici ve çaresiz olmadığını çok daha iyi anladım. Minnettardım. Benim gözlerimi açtı adeta. Onun için ve tüm hastalar için bir şiir yazdım evime geri dönünce.

KANSERE GÜLÜMSE

Kansere gülümse, sakın yenilme,
Tutunup hayata, cesur ol yine,
Dostluğun sıcaktı, ümidin kesme,
Umudun ışığı gözlerindeydi.

Tükenmesin asla, gönül birliđi,
El ele daha da güçlü sevgiyi,
Uđrama hastalık! gör yenilgiyi,
Umudun ışığı gözlerindeydi.

Yaşamın gerçeği ve savaşların,
Anlamı kalmadı, kısır lafların,
Başka bir pencere; Bak, yarınların,
Hayatın ışığı, gözlerindeydi.

Aylin AKGÜN

İsteğim o ki; hasta ama hayata tutunmuş insanlar da yaşıyor bu dünyada; Bencil olmayalım!..Hem de o en zor olan hastalığı yaşama gücü ve sevgisi ile birbirlerine manen sarılmış harika yürekler tanıdım..Onlar iyi ki varlar ve iyi ki tanışmışım..

O GÜZEL YÜREKLERİ YALNIZ BIRAKMAYALIM

Aylin AKGÜN